

ZATOULANÝ MUŽ

Rozhodnutí

Snídám tenký krajík žitného chleba
lehce namazaný margarínem značky
Flora i Perla
na doporučení mé ženy

Umývám tu zdravou výživu
na svém patě
douškem ranního čaje značky Earl
Grey je zelený

Oblekám si zásadní oblečení,
které mi doporučují
A i když se klepu vztekem,
mám ji za to být vděčný

Zdvojitý polibek
je u nás povinností
a po něm ještě hrst
prášků, vitaminů a potravinových doplňků

Dnes se loučíme naposled

Už mi síkají zrcadla
"Já nejsem mrtvý!!!"

Klíčím, když se holím
s plnou pusou bílé prášky

Neslyší mě nikdo

Večer, když se vrátím
mi bude zmařen tlak,
dostanu další dávku
léků, vitaminů a potravinových doplňků
Budu mít duhovou dlažbu
z těchto obelisků zdraví

A p es den?
Taky není o co stát
Velký bratr telefon
bude kontrolovat moji sekretá ku,
že jsem sn dl nakrájenou papriku,
že jsem m l odpolední pomeran ,
že jsem ob dval t stoviny,
že kou ím st ídm ,
že jsem si byl zacvi it,že...

Mám vztek na tenhle život
Sešroubovaný obavou o m
jsem svým zajatcem
a zajatcem své ženy

Má o m strach

Já ale už m síc
k í ím ráno do zrcadla
s pusou plnou p ny:
"Já nejsem mrtvý"

Chce se mi utíkat
a nemám kam

S telefonem v kapse
jsem k zastižení všude
M j v z má GPS
Kancelá má adresu
a moje sekretá ka
ví o každém mém pohybu

Jsem sám sob bacha em
pochopiteln dobrovoln
vždy jsem na to dal slib

Jediné, na co jsem se zmohl
je, že ráno p ed zrcadlem
ješt s pusou plnou p ny
k í ím tak,
že to nikdo neslyší

Já nejsem mrtvý

Dnes nejedu do kanceláře
Nechávám auto stát
na Canal street

Udělal jsem to poprvé
po více než dvaceti letech
a hážu klíče do kufru

Jsem zatoulaný muž,
který ještě není mrtvý

Mám výčitky svědomí

Prohlížím si na těchto stran
Manhattanu všechny holky
Jsem už v jejich očích starý muž

Na Walker street
vcházím do ordinace
Zbavuji se své ozdoby
pod nosem

Měl jsem ho déle než svoji ženu
A teď už je pryč
Zmizel stejně
jako bezmála pět let
od data mého narození

Už pro mě není návratu
a v sobě si notuji písně
z Bídnic

Vcházím do White street
A kupuji si rozdrbané dříví
bílou potlačnou košili
kožený pásek
a tenisky značky Scatcher

Na háku ve zkušební kabině
zůstává vše, co mi moje žena připravila

Nikdo mi nepořídá cigarety,
které si mohu dnes vykouřit

Jsem zatoulaný muž
v patnáctimilionovém městě

Všechno ve mně hraje
Jen telefon tu melodii
svým zvoněním ruší

Jsem zatoulaný muž
stále ještě spoutaný
digitální sítě této generace

Procházím se Bowter street
nic zajímavého tu není

Myslím na Mitchel
mladou Francouzsku,
která do mého města
před dvěma lety přijela
na návštěvu a už tu zůstala

Nedávno mi říkala,
že tu zůstala kvůli mně
Proto jsem ten telefon
ještě nevyhodil

Mám v něm její telefonní číslo

Nikdy jsem ji nevolal
Volala ona mně
Jen dvakrát,
ale málem jsem se zbláznil

Nikdy jsem ji nevolal
spoutaný zodpovědností
ve svém vlastním vězení

